

Fred Ebb & Bob Fosse, John Kander

CHICAGO

Satirický krimi muzikál podle skutečných událostí

„CHICAGO TO JE LAHODNÁ SHOW, KTERÁ JE PŘÍJEMNÝM SVÁTKEM VTIPU, LEGRACE I NOSTALGICKÉ HUDBY A PÍSNÍ“ / THE STAGE

„MUZIKÁL, KTERÝ JE TAK BLÍZKO MUZIKÁLOVÉHO NEBE, JAK JEN TO JE V DNEŠNÍ DOBĚ MOŽNÉ“ / THE NEWS OF THE WORLD

„TO, CO POVYŠUJE CHICAGO NAD OSTATNÍ MUZIKÁLY JE PRÁVĚ ONA KOMBINACE SEXY TANEČNÍCH ČÍSEL S OSTRÝMI A JIZLIVÝMI TEXTY PÍSNÍ“ / TIME OUT

„Je to jazzová opera plná ironie, sarkasmu a kyselého úsměvu nejenom nad realitou Chicaga prolezlého zločinem, ale rovněž nad realitou naší současnosti, kdy se nám skrze média lže do očí a vytváří se virtuální realita, která často nesouvisí s tím, jak je to doopravdy. Advokát Billy Flynn dokáže z čiré vražedkyně udělat světici.“

Režisér Stanislav Moša ke své inscenaci

Muzikál *Chicago* je všeobecně považován za jednu z nejžhavějších show, které kdy byly na divadle uvedeny - jen na Broadwayi jej vidělo více než osmnáct milionů diváků a další miliony ho shlédly po celém světě. *Chicago* patří mezi nejpozoruhodnější a nejatraktivnější tituly ze světového muzikálového repertoáru a kromě dobré zábavy slibuje také příjemné vzrušení – a především skvělou hudbu i nezapomenutelnou podívanou! „Uvidíte příběh o vraždě, lakotě, korupci, násilí, vykořisťování, cizoložství a proradnosti – zkrátka o tom všem, co je naším srdcím drahé a blízké,“ zazní na začátku hry a další dění nezůstane těmto slibům nic dlužné.

Dvě krásné a po slávě a úspěchu toužící vražednice Velma Kellyová a Roxie Hartová spolu za pomoci právníka Billy Flynnna bojují o prestiž i titulní stránky novin, které jsou klíčem ke svobodě i úspěchu. Skvělá hudba, erotika a přesně do černého mířící humor, to vše je muzikál *Chicago*, jehož filmová verze získala v roce 2003 šest Oscarů.

Muzikálem *Chicago* pokračuje Divadlo pod Palmovkou v linii svých moderních hudebních inscenací, které spojují jak výborné činoherní herecké výkony, tak i silné, atraktivní příběhy se zpěvem a tancem, a to vše nabízí skutečně mnohohrstevnatý divácký zážitek. V předminulé sezoně byl na našem jevišti s mimořádným diváckým ohlasem uveden např. muzikál *Sugar – Někdo to rád horké*, jehož režisérem byl též Stanislav Moša.

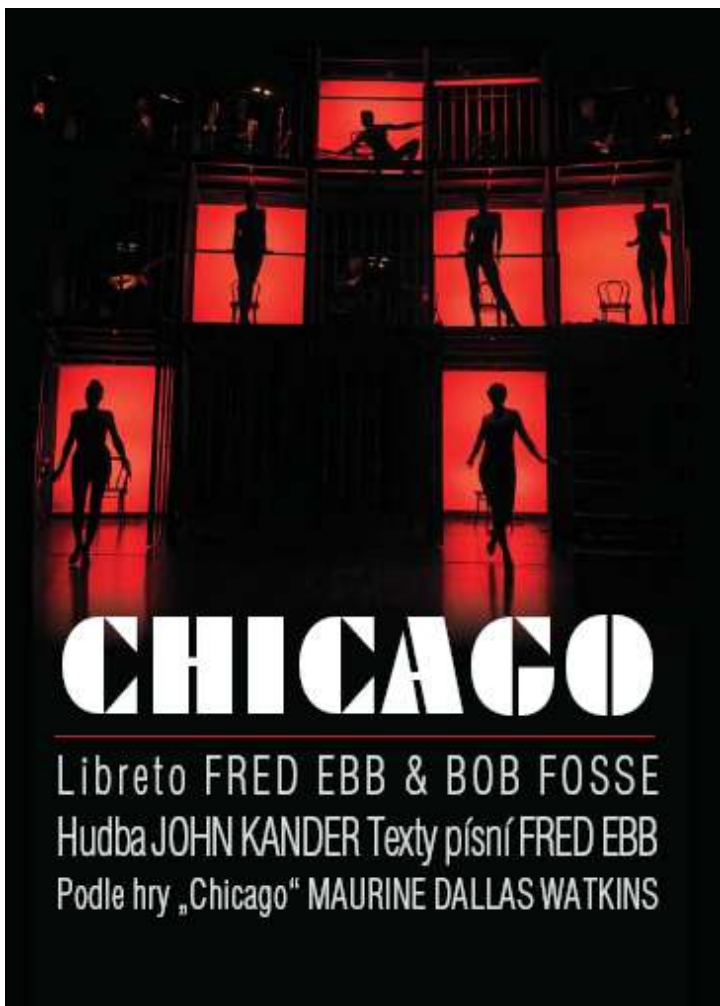
INSCENACE STANISLAVA MOŠI

V hlavních rolích diváci uvidí Petru **Jungmanovou** (Velma Kellyová), **Martinu Sikorovou** nebo **Petru Doležalovou** (Roxie Hartová), **Radka Valentu** nebo **Radka Zimu** (Billy Flynn), **Jana Teplého** nebo **Radka Zimu** (Amos Hart), **Hanu Seidlovou** (Máma Mortonová), **Ditu Hořínkovou** (Mary Sunshineová), Dušana **Sitka** nebo **Ivana Jiříka** (Konferenciér); dále hrají **Jan Konečný**, **Ondřej Kavan**, **Zuzana Čapková**, **Adéla Petřeková** nebo **Veronika Vyoralová**, **Jitku Jirsová**, **Eliška Macháčová**, **Lucie Chlumská** nebo **Petra Doležalová**, **Jan Čížek**, **Daniel Macháček**, **Alexe Sadirov**, **Michal Matěj**.

Překlad **Ivo T. Havlů**, scéna **Jaroslav Milfajt**, kostýmy **Andrea Kučerová**, choreografie **Aneta Majerová**, hudební nastudování **Irena Pluháčková** a **Ondřej Tajovský**, dramaturgie **Ladislav Stýblo**.

Premiéra: 25. a 26. listopadu 2011

(1. premiéra 64. divadelní sezóny Divadla pod Palmovkou)

POZNÁMKY K REŽISÉRA /SVĚT CHCE BÝT KLAMÁN / STANISLAV MOŠA

Co je pravda a co je lež? Kdo to skutečně ví? A jsme vůbec schopni se to dozvědět?

Divadlo, cirkus i kabaret jsou ve své zprávě o podstatě naší lidské existence věrohodnější právě pro schopnost sebeironie, humoru i prostého poctivého komediantství.

Jsem syt vesměs zlovolně znechucených „zaručených zpráv“, které mi každodenně předkládají oni profesionální vykladači pravd – novináři o tom, či onom, abych jim uvěřil a to nakonec jen v zájmu těch, kteří je platí a ve svůj finanční prospěch organizují!

Jen tak se totiž může stát z gaunera celebrity a z nicky hvězda. Z podvodníka moralista a ze lháře politik.

Nechci být skeptický, ale jak mám rozumět všem těm machinacím s realitou, když je médiu účelově ohýbaná a tolik se liší od vlastních zkušeností? Čtu s odstupem, skepsí a mnohdy i odporem.

Chicago jako symbol zločinů, podvodů, lži a vlády špinavých peněz... Není to náhodou nějaké české město? České město české současnosti?

Už dávno si nemyslím, že etika, morálka, slušnost, zdvořilost a tolerance jsou principiální výbavou vzdělaného člověka.

PÁR OTÁZEK PRO PETRU JUGMANOVOU

CHICAGO JE VELKÁ HUDEBNÍ A TANEČNÍ PODÍVANÁ, ALE ZÁROVEŇ MLUVÍME I O PŘÍBĚHU, KTERÝ JE, JAK SE PRAVÍ „O VRAŽDĚ, LAKOTĚ, KORUPCI, NÁSILÍ, VYKOŘISŤOVÁNÍ CIZOLOŽSTVÍ A PRORADNOSTI – ZKRÁTKA O TOM VŠEM CO JE NAŠIM SRDCÍM DRAHÉ A BLÍZKÉ“ PRO KTERÉ TÉMA BYSTE SE NA MUZIKÁL CHICAGO ŠLA PODÍVAT VY?

Na Chicago bych se šla podívat hlavně a především kvůli skutečnému muzikálovému zážitku, který tahle úžasná jazzová muzika nabízí. Pro muzikálové herce je to výborná příležitost spojit všechny tři složky zpěv, tanec a hraní stejnou měrou dohromady. Chicago beru jako muzikálovou lahůdku, jehož příběh je nutné vnímat s nadsázkou, ale který zároveň dává šanci pochopit, jak důležité je nepodlehout

CHICAGO JE KROMĚ JINÉHO O MEDIÁLNÍ MASÁŽI A MANIPULACI. JE OPRAVDU TAK SNADNÉ UDĚLAT Z GAUNERA CELEBRITU A Z NICKY HVĚZDU? A LZE SE TĚ MANIPULACI BRÁNIT ČI SNAD I UBRÁNIT?

Myslím, že rychlokvašek kteréhokoli ražení je spousta, ale já osobně jim nepřikládám velkou váhu. Ale je to každého věc, do jaké míry se nechá mediálně ovlivnit. Co se týká bulváru, zatím jako jedinou obranu vůči němu vidím nezám.

NA CO SE TEĎ, NA ZAČÁTKU ZKOUŠENÍ (MLUVÍME SPOLU NA KONCI ZÁŘÍ) NEJVÍCE TĚŠÍTE?

Dlouho jsem nezkoušela a muzikál teprve ne. Těším se na celý ten divadelní proces. Na zkoušení, tancování, sladování tance se zpěvem, ladění zpěvu, hraní, na kolegy, na to, jak, doufám, nepodlehnu té šílené divadelní hysterii před premiérou, na ten úžasný fenomén zvaný divadlo!

.... A PRO HANU SEIDLOVOU

„VAŠE“ POSTAVA MÁMY MORTONOVÉ JE NEOMEZENOU A DOSTI NEOMALENOU VLÁDKYNI ŽENSKÉ VĚZNICE, KTERÁ UMÍ SVÉHO POSTAVENÍ VYUŽÍT AŽ MAFIÁNSKÝM ZPŮSOBEM. VY JSTE NAOPAK BYTOST SPÍŠE KŘEHKÁ A CITLIVÁ. VIDÍTE TU ROLI JAKO HERECKÝ OŘÍŠEK A MÁTE UŽ NĚJAKOU PŘEDSTAVU, JAK NA SVOJI „MÁMU MORTONOVOU JÍT“?

Jestli to bude herecký oříšek tím líp. Dobrého herce posunují dál právě „herecké ořechy“, a nejhorší bývá typové zaškatulkování. A kdo se bojí, nesmí do lesa, ani na jeviště. Zkusím na ní jít přes les a mříže. Ale myslím, že to tak dramatická cesta nebude. Vypořádala jsem se už ve svém hereckém životě s většími potvorami. Snažím se je vidět z té druhé stránky. Nikdo se nenarodí jako zlo, dovedou ho k němu okolnosti, prostředí a vlivy zvenčí. U Mamá to může být právě její práce – představuji si, jak asi člověka zdeformuje práce bachaře! A moje křehkost je zavádějící. Mrzí mě, že mi kvůli ní uteklo pár rolí. Na divadle by se nemělo obsazovat podle fyzického typu, ale klást úkoly. Citlivost by měl mít v sobě každý herec. Je to součást profese. A mimo jiné já na lidi prý působím spíš autoritativně, zle a arogantně. Jestli vy jste si mě nevysnila?

V MUZIKÁLU CHICAGO MÁ VAŠE POSTAVA DVĚ KRÁSNÉ PÍSNĚ. MŮŽETE DIVÁKŮM PROZRADIT, NA CO SE PO HUDEBNÍ STRÁNCE MOHOU TĚŠIT?

Myslím, že každý z diváků už někde na melodii ze Chicaga narazil. Hudba přesně vykresluje dobu, ve které se děj odehrává. Hodně bude záležet na základech, na které budeme zpívat. Ty dokážou zpěváka nakopnout k lepšímu výkonu, anebo v opačném případě úplně zardít. Doufám, že budou nabušené muzikantskou energií!

..... PRO RADKA ZIMU

Radek Zima v Chicagu alternuje jak roli obhájce Billy Flynnna (s Radkem Valentou), tak i podvedeného manžela Amose Harta (s Janem Teplým).

MUZIKÁL CHICAGO – TO JE ÚŽASNÁ JAZZOVÁ MUZIKA, ALE I SOUČASNÝ PŘÍBĚH O KORUPCI, NÁSILÍ, O VLIVU A MANIPULACI MÉDIÍ. JAK TUTO „KOMBINACI“ VNÍMÁTE VY?

Kdo zná film *Vrtěti psem*, nepotřebuje dalekosáhlou odpověď, neznalým vřele doporučuji!

RADKU, PO ČASE SE V NAŠEM DIVADLE VRACÍTE K VELKÉ PĚVECKÉ ROLI. JAK SE VÁM ZKOUŠÍ?

Po čase se vracím nejen k velké pěvecké roli, ale k velké roli obecně, navíc dvojnásobně, takže mám velkou radost! Zkoušení je v tuto chvíli zatím v plenkách, ale vždy se těším na dialog režiséra a herce, na oboustranné hledání a nacházení. A protože tvůrčí tým už tento titul v nedávné době inscenoval v Brně, ono hledání nám nezabere naštěstí tolik času. A právě o to větší výzva je před námi, abychom vlastní interpretací, čerstvým pohledem a novými nápady společně posunuli tuto inscenaci dál, aby nebyla jen pouhou kopií předešlé.

A NAKONEC MI DOVOLTE DVĚ OTÁZKY PRO BILLY FLYNNNA: JSTE VÝZNAČNÝ PRÁVNÍK, KTERÝ OBHAJUJE JEN CELEBRITY. JAK VNÍMÁTE PŘÍPAD ROXIE HARTOVÉ?

Prosím, aby bylo až do konce procesu nahlíženo na mou klientku tak, jak zasluhuje. Tedy na základě presumpce nevinny!

A CO PRO VÁS ZNAMENÁ SPRÁVEDLNOST?

Smysl pro spravedlnost - můj největší hřích!

VĚŘÍTE V OSVOBOZUJÍCÍ ROZSUDEK? VŽDYŽ SE ROXIE SAMA PŘIZNALA, ŽE STRÍLELA?

No comment!

.....PRO MARTINU SIKOROVOU

Martina Sikorová se narodila jste se v Třinci, po absolvování pražské konzervatoře nastoupila do angažmá ve Východočeském divadle v Pardubicích. Zde dostala nejen hodně krásných rolí, ale i dvě ocenění za nejlepší ženský herecký výkon na Festivalu smíchu v roce 2010 a 2011.

DO LEDNA LETOŠNÍHO ROKU JSTE BYLA ROXIE HARTOVOU V MUZIKÁLU CHICAGO. JAKÉ TO JE VSTUPOVAT ZNOVU DO TĚŽE, ŘEKNĚME, ŘEKY?

V divadle se mi to ještě nikdy nestalo. Co já vím? V něčem mám asi výhodu, znám písničky, mám představu o tom, kdo je Roxie, ale v něčem možná i nevýhodu - co třeba všechny ty drobné změny v textu, které si mám zapamatovat?! Každopádně díky za to, že tady s vámi můžu být, už se na všechny tu práci moc těším!

JAK SE DÍVÁTE NA MEDIÁLNÍ MANIPULACI S REALITOU, KTERÁ JE ČTENÁŘI TAK VSTŘÍCNĚ PŘIJÍMANÁ. VAŠE ROXIE SE OCITÁ PŘÍMO VE STŘEDU TAKOVÉHO DĚNÍ. LZE SE TĚ MANIPULACI BRÁNIT, ČI SNAD UBRÁNIT?

Máte asi na mysli všechny ty trapné pomluvy a senzace, které se píše v bulvárních plátcích, no, to musí být asi mazec pro ty, o kterých se takhle píše, já to ale řešit nemusím, o mě nikdo nic takového nepíše, zatím :o) Jako čtenář se takové manipulaci ubráním prostě tím, že si takové noviny nekoupím.

V PRAZE JSTE JIŽ HOSTOVALA NAPŘ. V DIVADLE SEMAFOR, JAK SE VÁM ZKOUŠÍ V NAŠEM DIVADLE?

Mám za sebou několik korepetic a choreografických zkoušek. Všichni jsou tu na mě milí, takže dobře!

A NAKONEC MI DOVOLTE DVĚ OTÁZKY PRO ROXIE HARTOVOU: SVÉHO MILENCE JSTE ZASTŘELILA – PROČ SE CÍTÍTE NEVINNÁ?

Protože mě chtěl ten parchant...nee...vlastně...byla to jenom sebeobrana!

CO JE VAŠÍM NEJVĚTŠÍM SNEM?

Mít své jméno na titulní stránce všech novin ve městě, jo a taky vystupovat v kabaretu, mít své vlastní číslo!!!

O TVŮRČÍCH

Fred Ebb & John Kander

Autoři písní k muzikálu *Chicago*

Fred Ebb a John Kander utvořili autorskou dvojici, která se proslavila muzikálovou tvorbou i samostatnými písněmi, jež mají dodnes ve svém repertoáru největší hvězdy pop-music.

John Harold Kander, se narodil v roce 1927 v Kansas City. Od šesti let se věnoval hře na klavír, vystudoval skladbu na Columbijské univerzitě a poté začal pracovat v několika broadwayských divadlech. S vystudovaným anglistou Fredem Ebem, který byl o pět let mladší, se setkali v roce 1962 a ihned si „padli do oka“ - údajně ještě týž večer zahájili spolupráci. Jejich prvním společným dílem byla píseň *My Coloring Book* a hned poté následovaly další písně, mj. pro Judy Garlandovou, Lizu Minnelliiovou či Barbru Streisandovou. I když byli úspěšní, tak snili především o tom, že se prosadí v divadle. V roce 1965 napsali muzikál satiricky zpracovávající téma velké hospodářské krize a komunismu nazvaný *Flora, rudé nebezpečí* (*Flora the Red Menace*), v němž poprvé zazářila mladičká Liza Minnelliiová, která za roli Flory získala cenu Tony pro nejlepší muzikálovou herečku. Následující rok měl premiéru jejich slavný muzikál *Kabaret* (*Cabaret*), vzniklý podle autobiografických povídek Christophera Isherwooda a libreta Joea Masteroffa. *Kabaret* se stal velkou broadwayskou událostí – získal osm cen Tony (mj. za nejlepší muzikál), byl nepřetržitě uváděn tři roky a dosáhl 1165 repríz. V roce 1968 byl uveden muzikál *Řek Zorba* (*Zorba*) k němuž složili Kander a Ebb písně. *Řek Zorba* však nebyl příliš úspěšný a hrál se pouhý rok. A ani další roky jim nepřinášely velké úspěchy. V roce 1972 začali spolupracovat s velkým broadwayským „guru“ Bobem Fosseem a společně napsali úspěšnou televizní show pro Lizu Minnelliiovou nazvanou *Liza se zet* (*Liza with a Z*), která byla oceněna prestižní cenou Emmy. Kýženého úspěchu se dočkali až v roce 1975, kdy na popud Bobba Fosse napsali písně k muzikálu *Chicago* (*Chicago*). Dílo, pod jehož libretem jsou podepsáni Bob Fosse a Fred Ebb, sice dosáhlo „jen“ 936 repríz (nešťastnou shodou okolností totiž bylo *Chicago* v době své premiéry zastíněno konkurenčním muzikálem *Chorus*

Line /A Chorus Line/), ale nakonec se díky mnoha uvedením ve světě a obnovenému newyorskému uvedení stal sedmou nejreprizovanější inscenací celých broadwayských dějin.

K dalším úspěchům autorské dvojice Kander-Ebb jistě můžeme počítat písně k hudebnímu filmu *New York, New York* (New York, New York) z roku 1977, v němž zazněla mimo jiné také stejnojmenná píseň, kterou proslavil Frank Sinatra. Z pozdějšího období jejich tvorby je pak ještě možné jmenovat muzikál *Polibek pavoučí ženy* (Kiss of the Spider Woman, 1992) zasazený do prostředí jihoamerické věznice, kde dva odsouzení hledají východisko z naprosto zoufalé situace ve vzpomínání na staré filmy z padesátých let. Přestože se jedná o pozoruhodné dílo, úspěchu *Kabaretu* a *Chicaga* se ani tentokrát dosáhnout nepodařilo. A tak John Kander a Fred Ebb paradoxně největší úspěch slavili v roce 1996, kdy byl muzikál *Chicago* znovu uveden na Broadwayi. V roce 2002 vznikla v režii Roba Marshalla také jeho filmová verze, která patří mezi nejúspěšnější filmy všech dob: film byl nominován na neuvěřitelných třináct Oscarů, šest zlatých sošek skutečně získal (včetně Oscara za nejlepší film), a nadto byl ještě oceněn třemi Zlatými glóby.

Přátelství Johna Kander a Freda Ebba bylo výjimečné a neobyčejně pevné – jistě ne náhodou o něm v broadwayských kuloárech kolovaly legendy. Ostatně, oni sami přirovnávali své přátelství k dokonalému manželství – údajně své písně psali vždy v Ebbově bytě a tvrdili, že jsou tak sebraní, že písně mohou psát i po telefonu. Jejich velmi úzká spolupráce trvala neuvěřitelných čtyřicet dva let. Rozuměli si opravdu hluboce: ani jeden z nich nedbal na popularitu, ani jeden nechtěl slevovat ze svých (někdy dosti svérázných) představ o muzikálu a umění vůbec. Oba se vyhýbali zájmu médií a během své tvorby poskytli jen velmi málo rozhovorů. Konec jejich přátelství a spolupráci učinila až smrt Freda Ebba, jenž zemřel náhle 11. září 2004 ve svém newyorském bytě na srdeční infarkt. Jejich posledním společným dílem je muzikál *Vražda za oponou* (Curtains), který však Fred Ebb již nestihl dokončit.

Bob Fosse

Spoluautor libreta, režisér a choreograf původního broadwayského nastudování

Robert Louis Fosse se narodil v Chicagu v rodině přistěhovalců (otec byl původem Nor, jeho matka Irka). Otec byl varietním zpěvákem a Robert již ve svých třinácti letech utvořil se svým spolužákem úspěšnou taneční dvojici The Riff Brothers. Po střední škole vstoupil na dva roky do armády, poté vystudoval herectví na prestižní American Theatre Wing a získal angažmá v tanečním souboru. V roce 1950 debutoval na Broadwayi v revue *Zatanči mi píseň* (Dance Me a Song). Se svou první manželkou Mary Ann Nilesovou účinkoval v broadwayské show *Vaše hitparáda* (Your Hit Parade), která zaujala filmové studio MGM natolik, že Fossemu nabídli smlouvu v Hollywoodu. Zpět do New Yorku se vrátil v roce 1954 (to už byl potřetí ženat; jeho partnerkou se stala Gwen Verdonová s níž žil až do své smrti a společně měli dceru Nicole Providence) a začal působit jako choreograf muzikálů a revue. Největšího úspěchu dosáhly jeho choreografie k muzikálům *Hra o pyžama* (The Pajama Game) z roku 1954 a *Zatracení Yankeeové* (Damn Yankees) z roku 1955, které byly později zfilmovány. Poté následovalo několik neúspěšných produkcí. V roce 1961 vznikla inscenace muzikálové verze komedie Shepherda Meada *Prezidentem snadno a rychle* (How To Succeed in Business without Really Trying), k níž Fosse vytvořil choreografii společně s Hughem Lambertem a která na Broadwayi dosáhla 1417 repríz (v roce 2011 se pak dočkala velmi úspěšného broadwayského revivalu).

V šedesátých letech byl doslova do úmoru pracující Bob Fosse již velmi uznávaným a novátorským muzikálovým choreografem a režisérem. Kromě jiných produkcí se v roce 1966 podílel jako režisér a choreograf například na prvním uvedení úspěšné muzikálové adaptace Felliniho filmu *Cabiriiny noci* (Le notti di Cabiria) nazvané *Sweet Charity* (Sweet Charity), který byl o tři roky později ve Fosseho režii a choreografii převeden i do filmové podoby. Avšak skutečně celosvětové uznání mu přinesla až filmová verze Kanderova a Ebbova původně divadelního muzikálu *Kabaret* (Cabaret), natočená v roce 1972, kterou Fosse režíroval a pro kterou vytvořil i novou choreografii. Film byl nominován na deset Oscarů, z nichž jich osm získal. Celosvětový ohlas tohoto filmu katapultoval Fosseho do nejvyšších pater amerického hudebního divadla. V roce 1974 natočil Fosse černobílý biografický film *Lenny* (Lenny) o příběhu slavného konferenciéra a baviče Lennyho Bruce, který byl tehdejší kritikou označen za nejlepší film té doby. Ve stejném roce pak hrál a tančil v pozoruhodné britsko-americké filmové verzi Saint-Exupéryho *Malého prince* (The Little Prince), pro níž vytvořil také choreografii.

Spolupráce a přátelství Boba Fosseho s Johnem Kanderem a Fredem Ebbem se zúročily zejména v jejich společné práci na muzikálu *Chicago*, jehož iniciátorem byl Fosse a napsal k němu i libreto. Kritika se shodovala, že první divadelní uvedení *Chicaga* díky Fosseho režii oslňovalo dokonalým propojením jednoty režie a choreografie s hudbou a satiricky laděným dramatickým textem. Muzikál utrpěl posunutím premiéry na konec sezony, které však bylo nezbytné, protože „motor“ celého projektu Fosse se zotavoval z těžkého infarktu. I když divácký úspěch nakonec nebyl takový, jak si tvůrci představovali, kvality díla a Fosseho režijně-choreografický a producerský vklad byly nesporné a všeobecně vysoce hodnocené. Podobně jako autory hudby Johna Kander a Freda Ebba také Boba Fosseho provázelo *Chicago* v dobrém i zlém. V roce 1979 Bob Fosse natočil film se silně autobiografickými prvky (byl rovněž spoluautorem scénáře) – a s názvem vypůjčeným z jedné písně muzikálu *Chicago* – *All That Jazz* (All That

Jazz). Ve své době v mnoha ohledech šokující film, nezastírající inspiraci ve Felliniho slavném díle *8½* (*8½*), zachycuje sebezničující pracovní nasazení režiséra utápějícího se během zkoušení muzikálové inscenace (nápadně připomínající *Chicago*) v alkoholu, nepřeborném množství kávy, cigaret a bezvýhodných milostných avantýrách s herečkami a tanečnicemi. Film získal několik nominací na prestižní filmové ceny a v Cannes byl (spolu s Kurosawovým historickým velkofilmem *Kagemuša /Kagemusha*) oceněn Zlatou palmou. Fosseho posledním filmem byl snímek s názvem *Hvězda 80* (*Star 80*) z roku 1983, vyprávějící o populární fotomodelce časopisu Playboy Dorothy Strattenové, která byla v roce 1980 zvolena nejkrásnější dívkou roku a poté zavražděna svým manželem. Film nakonec vydělal více než šest milionů dolarů, a zařadil se tak mezi nejúspěšnější americké snímky té doby.

Bob Fosse zemřel náhle 23. září 1987 na srdeční infarkt nedlouho poté, co zkolaboval ve svém bytě během příprav inscenace muzikálu *Sweet Charity* ve washingtonském Národním divadle – tedy téměř tak, jak si předpověděl ve filmu *All That Jazz*. Byl zpovelněn a jeho popel byl na jeho vlastního přání rozptýlen do Atlantického oceánu.

Fosseho dílo však žije dál. V roce 1996 vytvořila Fosseho přítelkyně a dlouholetá spolupracovnice Ann Reinkingová choreografii k broadwayskému revivalu muzikálu *Chicago* ve Fosseho stylu. Právě ona choreografie měla velký podíl na tom, že se tato inscenace setkala s tak velkým diváckým ohlasem. V roce 1999 pak Reinkingová vytvořila úspěšnou komponovanou taneční show složenou z Fosseho původních choreografií nazvanou *Fosse*.

NĚCO MÁLO SOUVISLOSTÍ A HISTORIE

CHICAGO –bezpochyby jeden z neslavnějších muzikálů všech dob, jehož inscenace obdržely více než 50 mezinárodních cen a písně, které v něm zazní, se staly nezapomenutelnými evergreeny. Právem je tento muzikál řazen mezi nejdůležitější milníky tohoto žánru a neoriginálnější (a v jistém smyslu také nekontroverznější) divadelní díla druhé poloviny dvacátého století. Filmová verze *Chicago* získala v roce 2003 šest Oscarů.

Podobně jako muzikál *Cabaret*, jiné slavné dílo stejné autorské dvojice, je i *Chicago* satirickým a v mnohém „nekorektním“ pohledem na témata, která se zpravidla na divadle objevují jen zřídka – a když už se objeví, tak jen málokdy v satirické podobě. V případě *Chicago* se autoři dotýkají zejména tématu zločinnosti, korupce a role médií při „tvorbě celebrit“ (koneckonců, název odkazující na „hlavní město zločinu“, jak vstoupilo Chicago do dějin, není rozhodně náhodný).

DIVADELNÍ HRA „CHICAGO“

Když redaktorka bulvárního listu *Chicago Tribune* Maurine Dallas Watkinsová napsala v roce 1926 divadelní hru s názvem *Chicago*, určitě netušila, že podle ní v roce 1975 vznikne muzikál, který se stane jedním z nejúspěšnějších děl dosavadní muzikálové historie. Příběh dvou krásných a vypočítavých vražedkyň, vlastně symbolů kontroverzní „jazzové éry“ tolik podobné naší současnosti, se totiž ukázal jako stvořený pro hudební divadlo. Při psaní divadelní hry Watkinsová vycházela ze dvou známých a v roce 1924 velmi sledovaných soudních procesů, v nichž byly souzeny dvě mladé vražedkyně Beulah Anna a Belva Gaertner (Watkinsová jejich jména změnila na Roxie Hartovou a Velmu Kellyovou), jejichž vraždy provedené za zvuků tehdy populárních jazzových písní, vyvolaly senzaci a celé Chicago, ve své době považované za „hlavní město světového zločinu“, neřesti a korupce, četlo o zjevně zmanipulovaných procesech se zatajeným dechem.

FILMOVÁ ZPRACOVÁNÍ A SLÁVA MUZIKÁLU

Ještě než se tématu chopili slavní muzikáloví tvůrci, dočkala se hra dvou filmových zpracování – v roce 1927 vznikl stejnojmenný němý film a v roce 1942 pak remake s názvem *Roxie Hart* s Ginger Rogersovou v hlavní roli. Ale byla to ale až slavná autorská dvojice Fred Ebb a John Kander (mj. spoluautoři dalších slavných muzikálů, např. *Cabaret* či *Řek Zorba*), která naplno využila potenciál Watkinsové předlohy a mistrně posílila její satirický rozměr. *Chicago* se tak v muzikálové „verzi“ proměnilo v dráždivý a svůdným rytmem klokotající příběh soupeření Velmy Kellyové a Roxie Hartové, do kterého podstatně zasáhne jejich bonvivánský obhájce Billy Flynn i nenasytná vládka vězeňských cel Máma Mortonová a další. Premiéra muzikálu se konala na Broadwayi v červnu 1975 a v choreografii Boby Fosse se dočkala 936 repríz. V roce 1996 pak vznikla nová inscenace, která se stala jednou z nejdéle hraných muzikálových produkcí na světě a diváci tleskali již více jak 5900 představením. V roce 2002 vznikla muzikálová verze filmu v hlavních rolích s Catherine Zeta-Jones, Renée Zellweger a Richardem Gerem.

PŘÍBĚH, ANEB JAK SE Z NICKY DĚLÁ CELEBRITA

„Uvidíte příběh o vraždě, lakotě, korupci, násilí, vykořisťování, cizoložství a proradnosti – zkrátka o tom všem, co je naším srdcím drahé a blízké,“ zazní na začátku muzikálu a další dění na jevišti nezůstane těmto slibům nic dlužné. V rychlém tempu, které je odvozeno ze svižných jazzových písní, se před diváky odvíjí příběhy hlavních postav, které rozhodně nebyly inspirovány červenou knihovnou, ale naopak životem v moderní městské džungli, ve které přežijí jen ti nejvychytralejší, a kde na spravedlnosti záleží tak málo jako na titulcích včerejších novin. Oslavovanou hvězdou hodnou následování se zde může stát prakticky kdokoliv – třeba vrah. A soudní porotu lze na svou stranu získat smyšleným příběhem plným snadno průhledných lží a sentimentálních banalit, které se dobře čtou v novinách. O životě a úspěchu zde rozhodují pouze dobré kontakty, „vyčůranost“, mediální atraktivita a peníze – kdo je má, nemusí se bát, že bude kýmkoliv za cokoliv odsouzen. Koneckonců, Chicago bylo pro značný počet obyvatel českého a slovenského původu právě ve dvacátých letech považováno hned po Praze za druhé největší československé město na světě ...

KONTAKT:

Barbara Tůmová

Tisková mluvčí a PR

Divadlo pod Palmovkou

Zenklova 34, Praha 8 - Libeň

Tel.: 2830 111 13, fax: 2830 111 15

GSM : 604 202 206 nebo

604 560 534

www.divadlopodpalmovkou.cz

barbara.tumova@divadlopodpalmovkou.cz

skype : barbara.tumova